

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítás Vám Főosztálya
főosztályvezetője által kiadott
7007/2017. felhívás
a vámbiztosítékként elfogadható kötelezettségvállalási okmányok kitöltéséről

1. A vámbiztosítékként felhasználható okmányok megválasztása

1. Az uniós vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló 11/2016. (IV. 29.) NGM rendelet 30. § (2) bekezdése értelmében a kötelezettségvállalás formanyomtatványait a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) a honlapján teszi közzé. Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2016. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Vámtörvény) 2016. november 26-ától hatályos 60. § b) pontja értelmében a biztosítékot nyújtó személy az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 92. cikk (1) bekezdés b) pontja szerinti biztosítékot, mint kötelezettségvállalást a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szerinti garanciavállaló nyilatkozattal vagy készfizető kezesi szerződéssel (a továbbiakban együtt: kötelezettségvállalási okmány) teljesítheti.
2. A Ptk. szerinti garanciavállaló nyilatkozat és a készfizető kezesi szerződés mintái a NAV internetes portáljáról 2016. december 6-ától a Vám/Váminformációk/Egyéb aloldalról elérhetőek, illetve szerkeszthető MS Word formátumban letölthetőek. Az egyes mintákat az alábbi eljárásokban lehet felhasználni:
 - a) **Garanciavállalás - 32-01-A:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmány egy konkrét vámeljáráshoz vagy egyéb vámjogi művelethez kapcsolódóan – pl. átmeneti megőrzés átmeneti megőrzési létesítménytől eltérő helyen –, a vám és egyéb terhek biztosítására használható fel. Az e garanciavállalás alapján elfogadott és lekötött biztosítékot a vámhatóság a Vámkódex 98. cikk (1) bekezdése alapján haladéktalanul felszabadítja, ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.
 - b) **Garanciavállalás - 32-02-A:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmányt a Vámtörvény 61. § (4) bekezdés szerinti engedélyt kérelmező személy nyújtja be és kizárólag egységes/uniós árutovábbítási eljárás esetén alkalmazandó. A garanciavállalási okmányt hitelintézet, pénzügyintézet vagy biztosítótársaság állítja ki, aki kötelezettséget vállal az engedély jogosultja, mint kezes részére kizárólag az adott árutovábbítási eljárásokból adódóan kiszabott vámok és egyéb terhek megfizetéséért, amennyiben e személy határidőn belül nem teljesíti azokat.
 - c) **Garanciavállalás - 32-03-A:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmány több vámeljáráshoz vagy egyéb vámjogi művelethez – vámhatósági engedély birtokában végzett tevékenységhez – kapcsolódóan, a vám és egyéb terhek biztosítására használható fel. A hitelintézet vagy biztosítótársaság által kiállított ezen garanciavállalási okmány alapján először egy összekeszességi engedélyt kell kérni, majd ennek az engedélynek a birtokában lehet benyújtani azt a kérelmet – akár többet is – amelyekhez vámbiztosítékkul az adott összekeszességi engedély alkalmazható.
 - d) **Kezességvállalás - 32-01-B:**

A minta szerint kiállított kezességvállalási okmány egy konkrét vámeljáráshoz vagy egyéb vámjogi művelethez kapcsolódóan – pl. átmeneti megőrzés átmeneti megőrzési

létesítménytől eltérő helyen –, a vám és egyéb terhek biztosítására használható fel. Az eltérés a garanciavállalási okmánytól annyi, hogy a kezességvállalónak lehetősége van a fizetési felszólítás kézhezvételét követően bizonyítékokat szolgáltatni a vámhatóság részére arról, hogy a követelés alapjául szolgáló eljárásban nem keletkezett fizetési kötelezettség, vagy ha keletkezett, azt a főkötelezett megfelelően teljesítette. Az e kezességvállalási okmány alapján elfogadott és lekötött biztosítékot a vámhatóság a Vámkódex 98. cikk (1) bekezdése alapján haladéktalanul felszabadítja, ha a vámtartozás vagy az egyéb terhekre vonatkozó fizetési kötelezettség megszűnt vagy a továbbiakban már nem merülhet fel.

e) **Kezességvállalás – 32-02-B:**

A minta szerint kiállított kezességvállalási okmány kizárólag egységes/uniós árutovábbítási eljáráshoz használható fel, amikor a vámbiztosítékot TC-32 egyedi garanciajegyek formájában kívánják nyújtani. A garanciaokmányt a Vámtörvény 61. § (4) bekezdése szerinti engedély kiadását kérő személy állítja ki és nyújtja be, amelyben kötelezettséget vállal az árutovábbítási eljárás során keletkezett vámok és egyéb terhek megfizetésért, ha a vámeljárás jogosultja, mint főkötelezett azt határidőn belül nem teljesíti.

f) **Kezességvállalás - 32-03-B:**

A minta szerint kiállított kezességvállalási okmány alkalmazási köre megegyezik a 32-03-A okmányéval, míg a garanciaokmánytól való eltérésre a d) pontban írtak alkalmazandók.

g) **Garanciavállalás – Kötelezettségvállalási engedélyhez:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmány kizárólag az Uniós Vámkódex 91. cikk (1) bekezdése, illetve a Vámtörvény 61. § (1) bekezdése alapján kiadandó kötelezettségvállalási engedélyhez használható fel vámbiztosítékként. A garanciavállalási okmányt hitelintézet, pénzintézet vagy biztosítótársaság tölti ki.

3. A vámhatóság elfogadja a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2447. bizottsági végrehajtási rendelet 32-01., 32-02. vagy 32-03. mellékletében szereplő, változatlan formában kitöltött okmányokat is vámbiztosítékként, amennyiben azok a 2. pontban foglalt szabályok mentén kerülnek kiállításra (32-01. melléklet: egy vámeljárás vagy vámjogi művelet fedezetére, 32-02. melléklet: vámbiztosíték nyújtásához TC-32 egyedi garanciajegyek formájában, 32-03. melléklet: több vámeljárás vagy vámjogi művelet fedezetére).
4. A mintákban megadott szöveg kizárólag a kipontozott részek és az értesítési címeknek létrehozott táblázat cellái tekintetében módosítható a mintákban lévő lábjegyzetekben meghatározottak szerint, az alábbi esetek kivételével:
 - a) a Vámtörvény 60/A. § (3) bekezdés e) pontja értelmében a kötelezettségvállalási okmány tartalmazhat az érvényességi időre vonatkozó hivatkozást, azonban ennek a végső dátumnak a több műveletre kiterjedően nyújtott biztosítékok esetében összhangban kell lennie a Vámkódex 103. cikk (1) bekezdésében foglalt elévülési szabállyal (azaz a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhivatal az adott vámbiztosíték-köteles tevékenység tekintetében a biztosíték érvényességének utolsó napját a megadott végső dátumból három évet visszaszámolva fogja megállapítani).
 - b) a Vámtörvény 60/A. § (3) bekezdés g) pontja értelmében a kötelezettségvállalási okmány tartalmazhat a kötelezettségvállalás kezdő időpontjára vonatkozó hivatkozást, azonban ha ez a dátum szerepel a kötelezettségvállalási okmányon, a vámhatósági engedély legkorábban ettől a megjelölt naptól lesz csak érvényes.

5. A 4. pontban foglalt kivételeken túl bármilyen, a hatályos vámjogszabályok rendelkezéseitől eltérő kiegészítés azt vonhatja maga után, hogy a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhatóság a Vámkódex 93. cikk második mondatára hivatkozással a kötelezettségvállalási okmányt vámbiztosítékként nem fogadja el, amennyiben látja, hogy az nem nyújt megfelelő garanciát az esetleges fizetési kötelezettség teljesítésére (például a kötelezettségvállaló a Vámtörvény 60/B. § (7) bekezdésében meghatározottakon túli adatelemeket kér a helytállási kötelezettség érvényesítéséhez, vagy formanyomtatvány kitöltéséhez köti azt).
6. A Vámtörvény 60/B. § (8) bekezdése esetén a más tagállamokban kiállított kötelezettségvállalások elfogadásának vizsgálatát követően a vámhatóság dönthet a Vámkódex 93. cikkének, illetve a 94. cikk (3) bekezdésének alkalmazásáról.

2. A biztosítékösszeg kiszámítása egyedi biztosíték esetén

7. A 2. pont a), b) és d) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányokkal nyújtott vámbiztosíték esetében a biztosíték mértékét
 - a) a meglévő vámtartozások tekintetében az adott vámeljárásra vonatkozóan a benyújtott vám-árnyilatkozat alapján a fizetendő vám és – amennyiben az egyéb terhek biztosítása alól az adós nem mentesül – egyéb terhek pontosan kiszámított összegében,
 - b) a lehetséges vámtartozások vonatkozásában – a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2447. bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: VA) 148. cikke értelmében – az esetlegesen keletkező vám- és egyéb teher tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek – azonos típusú árukra alkalmazandó legmagasabb vám- és adótételek alapján számított – összegében
kell megállapítani.
8. Az 7. pont b) alpontja esetében, ha a vámbiztosíték nyújtására kötelezett rendelkezik az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) biztosítása alóli részleges vagy teljes mentességre vonatkozó, a Vámtörvény 57. § (1) vagy (3) bekezdése alapján kiadott engedéllyel, a biztosítékösszeg meghatározásánál a mentesített áfa (és energiaadó) összegét nem kell figyelembe venni.
9. A 8. pontban foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell a Vámtörvény 57. § (5) bekezdésében foglalt, engedélyezett gazdálkodók részére biztosított alanyi áfa biztosítása alóli mentesség esetében is.
10. Ha a biztosítéknyújtásra kötelezett rendelkezik az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfa törvény) 156. § (1) bekezdése szerinti áfa önadózással történő teljesítésére vonatkozó engedéllyel, a meglévő vámtartozásokhoz kapcsolódó adó összegét a biztosíték kiszámítása során nem kell figyelembe venni.
11. A 10. pontban foglaltak nem alkalmazhatóak a lehetséges vámtartozásokhoz kapcsolódó áfára, azaz, ha a biztosítéknyújtásra kötelezett kizárólag áfa önadózásra vonatkozó engedéllyel rendelkezik – és nem mentesül alanyi jogon a áfa biztosítása alól –, a vámbiztosíték összegének meghatározása során az áfa összegét is figyelembe kell venni, tekintettel arra, hogy az áfa törvény a Vámkódex 79. cikke szerint – a szabályok be nem tartásának eredményeként – keletkezett vámtartozás vonatkozásában az önadózással történő teljesítést kizárja.

3. Az összkezesseghez kapcsolódó referenciaösszeg kiszámítása

12. Az UVK 90. cikk (2) bekezdése értelmében, amennyiben összkezesseget nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét.
13. A hivatkozott rendelkezések értelmében az összkezesseghez kapcsolódó referenciaösszeget úgy kell kiszámítani, hogy az általa fedezett vám eljárásokhoz és/vagy egyéb vámjogi műveletekhez kapcsolódó vámbiztosíték összegét mindenkor – minden időpillanatban fedezze. A referenciaösszeg meghatározása során figyelembe kell venni azt, hogy az áruk meddig állnak az adott vám eljárás vagy vámjogi művelet hatálya alatt. Például az aktív feldolgozási eljárás alatt álló áruk tekintetében nem kizárólag azt az időtartamot kell figyelembe venni, ameddig az árukat feldolgozzák és kiszállítják az Unió vámterületéről, hanem azt is, ameddig a Vámkódex 215. cikke, a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2446. felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 175. cikke, illetve a VA 265. cikke alapján a vám eljárás lezárásáról szóló igazolást a felügyelő vámhivatal ellenőrzi.
14. Amennyiben a vámbiztosíték nyújtására kötelezett rendelkezik az áfa biztosítása alóli részleges vagy teljes mentességre vonatkozó, a Vámtörvény 57. § (1) vagy (3) bekezdése alapján kiadott engedéllyel, vagy a Vámtörvény 57. § (5) bekezdése alapján alanyi jogon mentesül az áfa biztosítása alól, a referenciaösszeg kiszámításánál a mentesített áfa (és energiaadó) összegét nem kell figyelembe venni.
15. Ha a biztosítéknyújtásra kötelezett rendelkezik az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfa törvény) 156. § (1) bekezdése szerinti áfa önadózással történő teljesítésére vonatkozó engedéllyel, a meglévő vámtartozásokhoz kapcsolódó adó összegét a biztosíték kiszámítása során nem kell figyelembe venni.
16. A 15. pontban foglaltak nem alkalmazhatóak a lehetséges vámtartozásokhoz kapcsolódó áfára, azaz, ha a biztosítéknyújtásra kötelezett kizárólag áfa önadózással vonatkozó engedéllyel rendelkezik – és nem mentesül alanyi jogon az áfa biztosítása alól – a vámbiztosíték összegének meghatározása során az áfa összegét is figyelembe kell venni, tekintettel arra, hogy az áfa törvény a Vámkódex 79. cikke szerint – a szabályok be nem tartásának eredményeként – keletkezett vámtartozás vonatkozásában az önadózással történő teljesítést kizárja.

4. A kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtandó biztosítékösszeg kiszámítása

17. A kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtandó biztosítékösszeg megállapítása során a vámhatóság a Vámtörvény 59. §-a alapján jár el, azaz a kötelezettségvállalási engedélyt kérelmező forgalmi adatait és üzleti tervét veszi figyelembe.
18. A garanciaokmányon szereplő biztosítékösszegnek meg kell egyeznie a kötelezettségvállalási engedélyben maximálisan vállalható kötelezettségek összegével. A biztosítékösszegnek a referenciaösszeghez hasonló csökkentésére nincs mód.

5. A több vámeljáráshoz vagy vámjogi művelethez alkalmazandó kötelezettségvállalási okmányok kitöltése

19. A kötelezettségvállalási okmányok kitöltését az adott mintákban szereplő lábjegyzetek segítik. E lábjegyzeteken túl az okmányok kitöltésénél az alábbiakat kell figyelembe venni:

- a) az okmányok 1. pontjában az országok felsorolásából kihagyhatók azok, amelyekre a biztosíték nem érvényes, azonban megengedett az is, hogy ezeket az országokat az okmányon egyértelműen és kétséget kizáróan áthúzzák (pl.: ~~Hollandia~~);
- b) a 2. pont a) és d) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pontjában e felhívás 7-11. pontja szerint kiszámított teljes biztosítékösszegnek kell szerepelnie;
- c) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pontjában e felhívás 12.-16. pontok szerint megállapított referenciaösszeghez tartozó teljes biztosítékösszeget kell feltüntetni, amely az okmány a) és b) pontjaiban feltüntetett részösszegek összege;
- d) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont a) alpontjában azt a tényleges kötelezettségvállalással fedezett – az esetleg keletkező vámok és egyéb terhek összegére kiszámított – összeget kell feltüntetni, amelyre a kötelezettségvállaló fizetési kötelezettséget vállal; ez az összeg lehet a referenciaösszeg 100%-a, 50%-a vagy 30%-a;
- e) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont a) alpontját, amennyiben a biztosítéknyújtásra kötelezett az esetleg keletkező vámok és egyéb terhek összegére biztosítéknyújtás alóli mentességet indítványoz (vagy már rendelkezik ilyen engedéllyel), továbbá, ha nem kíván ezekre az összegekre biztosítékot nyújtani, üresen kell hagyni, azonban az okmányról elhagyni ekkor sem lehet;
- f) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont b) alpontjában azt a tényleges kötelezettségvállalással fedezett – a ténylegesen keletkezett vámok és egyéb terhek összegére kiszámított – összeget kell feltüntetni, amelyre a kötelezettségvállaló fizetési kötelezettséget vállal; ez az összeg lehet a referenciaösszeg 100%-a, vagy 30%-a;
- g) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont b) pontját, amennyiben a biztosítéknyújtásra kötelezett a ténylegesen keletkezett vámok és egyéb terhek összegére bármely okból nem kíván biztosítékot nyújtani, üresen kell hagyni, azonban az okmányról elhagyni ekkor sem lehet;
- h) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1a. pontjában felsorolt műveletek között a tényleges biztosítékösszeget kell megosztani oly módon, hogy azok összege megegyezzen a kötelezettségvállalási okmány 1. pont a) alpontjában szereplő összeggel; azon műveleteket, amelyre a garancia nem terjed ki egyértelműen és kétséget kizáróan át kell húzni (pl.: ~~átmeneti megőrzés~~);
- i) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1b. pontjában felsorolt műveletek között a tényleges biztosítékösszeget kell megosztani oly módon, hogy azok összege megegyezzen a kötelezettségvállalási okmány 1. pont b) alpontjában szereplő összeggel; azon műveleteket, amelyre a garancia nem terjed ki egyértelműen és kétséget kizáróan át kell húzni (pl.: ~~ideiglenes behozatali eljárás, a behozatali vám alóli részleges mentességgel~~);
- j) a kötelezettségvállalási okmányok 4. pontjában szereplő táblázatban valamennyi ország tekintetében – Magyarországra vonatkozóan is – fel kell tüntetni egy értesítési címet, ahová az illetékes vámhatóságok írásos értesítéseiket megküldhetik (a kötelezettségvállaló felelőssége, hogy a megadott értesítési címek valósak legyenek,

ezért azok megváltozása előtt arról a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhatóságot értesíteni kell).

6. Okmánymegőrzés

20. A VA 13. cikke értelmében a határozat meghozatalában illetékes vámhatóság a határozat érvényességének zárónapjától számított legalább három évig megőrzi a határozathozatal alapjául szolgáló adatokat és alátámasztó okmányokat. E rendelkezés értelmében a vámhatóság valamennyi olyan okmányt – így a kötelezettségvállalási okmányt is – eredetben őriz meg az engedély lejártát követő három évig, amely az adott vámhatósági engedély megadását, illetve érvényben tartását alátámasztja, függetlenül a kötelezettségvállalási okmány érvényességi idejétől.
21. A 20. pontban említett okmánymegőrzési határidő nem egyezik meg azzal a határidővel, ameddig az adott kötelezettségvállalási okmány alapján a vámhatóság a fizetési kötelezettséget követelheti. Utóbbi határidő minden esetben az okmány érvényességi határidejéhez, lejáratú okmány esetén a kötelezettségvállalás visszavonásához, illetve a Vámkódex 97. cikke szerinti esetekben az új biztosítékkal történő helyettesítésre vonatkozó kötelezéséhez igazodik.

7. A felhívás érvényessége

22. A felhívás érvényessége kezdetének napjától érvénytelen a vámbiztosítékként elfogadható kötelezettségvállalási okmányok kitöltéséről szóló, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítás Vám Főosztálya főosztályvezetője által kiadott 7019/2016. felhívás.
23. A jelen felhívásban foglaltak a Vámtörvény 121. § (14) bekezdése szerinti esetekre nem vonatkoznak, azaz a 2016. november 26. előtt kiadott bankgaranciákat, biztosítói kötelezvényeket vagy a Vámkódex alapján 2016. május 1. és november 26. között kiadott garanciaokmányokat a vámhatóság elfogadja, azok lejáratukig vagy visszavonásukig, de legkésőbb 2019. április 30-ig érvényesek maradnak.

Budapest, 2017. január 24.